

בש"פ 182/22 - פלוני,ט"ו בשבט התשפ"ב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 182/22

לפני: כבוד השופט י' עמית

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע
בתיק מ"ת 36180-12-21 שניתנה ביום 26.12.2021
על ידי כבוד השופט י' דנינו

תאריך הישיבה: ט"ו בשבט התשפ"ב (17.1.2022)

בשם העורר: עו"ד אורי דייגי
בשם המשיבה: עו"ד יצחק פרדמן

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע, בגדרה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני. הערר מתמקד במישור הראיות לכאורה.

1. כתב האישום מייחס לעורר, יחד עם אחרים, עבירות של חבלה בכוונה מחמירה והחזקת סכין שלא כדין. בתמצית, על פי המתואר בכתב האישום, הרקע למעשים המיוחסים לעורר ולאחרים הוא סכסוך בין פלגים שונים של משפחת דהאבשה. על פי הנטען, ביום 25.11.2021, בשעה 09:00 או בסמוך לכך, בשכונה 28 בעיר רהט, התקיימה הלוויה והוקמה סוכת אבלים שאליה הגיעו אנשים רבים. בין האנשים שהגיעו לאזור סוכת האבלים, היו מוסטפא דהאבשה ואחמד דהאבשה (להלן: מוסטפא ו-אחמד). אחמד סייע בסידור הכיסאות בסוכת האבלים והתיישב עם האבלים. בשלב זה הגיעו למקום שלושת הנאשמים: נאשם 1 (להלן: תייה) כשהוא נושא עמו סכין, נאשם 2 (סקר) שהוא העורר כשהוא נושא עמו סכין, ונאשם 3 (להלן: אדם), יחד עם אדם נוסף בשם סמי דהאבשה (להלן: סמי). תייה ואדם תקפו את מוסטפא בצוותא חדא, וביחס לאירוע זה, אין טענה כי העורר פעל יחד עמם. סמי אחז במוסטפא בעוד

עמוד 1

אדם הכה בגופו מספר מכות עם מקל, ותייה, אשר אחז בסכין בידו, דקר אותו בגבו. מוסטפא ניסה להימלט והלך לכיוונו של אחמד, אך תייה, אדם וסמי רדפו אחריו עד אשר הצליח לברוח לכביש סמוך, נפל ופונה למרכז הרפואי סורוקה.

סמוך לאחר מכן, פנה אדם לעברו של אחמד והכה בגבו עם מקל עץ גדול מספר פעמים, תוך שהוא גורם לו חבלות, כאשר כל העת העורר אוחז באחמד. לאחר מכן, הצליח אחמד להשתחרר מאחיזתו של העורר, אלא שאז הגיח תייה מאחורי גבו ודקר אותו בסכין עמוק בגבו, באופן שלהב הסכין, באורך של 14 ס"מ, נכנס כמעט בכל אורכו לגבו. הסכין נותרה בגופו של אחמד עד אשר פונה לבית החולים, שם הוצאה מגופו.

אספר לקורא כי תייה הוא אח של אחמד, שאותו דקר בגבו ובסכין שנשלפה בבית החולים. תייה הוא גם אח של אביו של מוסטפא, דהיינו, הוא דוד של מוסטפא. אדם והעורר הם אחיינים של אחמד, בנים של אח אחר ששמו סלמאן, דהיינו, בני דודים של מוסטפא.

2. בית משפט קמא מצא כי קיימת חולשה בראיות, ועל כן הורה על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני. על כך נסב הערר דנן, שבו הלין העורר על קיומן של ראיות לכאורה.

3. הראיה העיקרית העומדת לרועץ לעורר היא עדותה של בתו הקטינה של אחמד, כבת 15 בעת האירוע, שבהודעותיה הפלילה את העורר כמי שלפת מאחור את אביה בעת האירוע. ואילו העורר טוען "במקום אחר הייתי" וכי ייתכן שהקטינה התבלבלה בינו לבין אחיו התאום הזהה ששמו אמיר.

העורר הצביע על כך שהקטינה מסרה מספר גרסאות לגבי המקום שבו עמדה בעת האירוע שבו נדקר אביה, וכי האליבי שמסר לא נבדק וממילא לא הופרך. לטענת העורר, הוא עבד באותה עת כשומר באתר בנייה ביישוב קריית מלאכי, ולא היה כלל בעיר רהט בעת האירוע. האליבי שלו לא נבדק מאחר שלטענת המשטרה, הטלפון בו השתמש אוכן בעת האירוע ברהט. ברם, לטענת העורר, המשטרה נפלה לכלל טעות. העורר ציין כבר בהודעותיו במשטרה כי כשבוע לפני האירוע הוא נעצר על ידי משטרת קריית מלאכי "על החזקת בניין בכוח, שליטה על הבניין", וכי המשטרה שם נטלה ממנו את מכשיר הטלפון שלו. העורר נעצר ביום 30.11.2021, חמישה ימים לאחר האירוע, ולטענתו, יומיים לפני מעצרו, קיבל לרשותו את הטלפון של אחיינו בשם חסן, וטלפון זה (054-8230913) הוא שאוכן על ידי המשטרה, אולם בעת האירוע טלפון זה לא היה ברשותו. זאת ועוד, הטלפון הנ"ל לא אוכן במקום האירוע באזור המסחרי ברהט, אלא באזור שבין אשכולות לצומת להבים.

מכאן טרונותיו של העורר על כך שהאליבי שלו לא נבדק, על אף שביקש להוליך את המשטרה לאתר הבנייה שבו עבד ("הולכה הפוכה" כלשונו) ועל אף שבית המשפט הורה לעשות כן. בהקשר זה ציין העורר כי מאחר שבקריית מלאכי יש מספר אתרי בנייה שבני המשפחה שומרים עליהם, הוא אינו יודע לנקוב בשם הקבלן והמעסיק באתר הבנייה שם הועסק כשומר.

4. אקדים ואומר כי דין הערר להידחות.

בחנתי את הודעותיה של הקטינה, ואיני סבור כי הכרסום הראיתי הוא בעוצמה כזו המצדיקה את שחרורו של העורר ממעצר בפיקוח אלקטרוני. אפרט.

בהודעה שמסרה הקטינה, ואשר נגבתה כשעתיים לאחר האירוע, הקטינה זיהתה את העורר במהלך האירוע כמי שהחזיק את אביה לפני שנדקר בעוד אדם מכה אותו, ולאחר שאביה הצליח להשתחרר מלפיתתו של העורר, הגיע תייה ודקר את אביה בגבו. החוקר אף הציג לה תמונה של העורר ותמונה של אדם והיא זיהתה את השניים והסבירה לחוקר כי מדובר בבנים של סלמאן, שהם בני דודיה. הקטינה אמרה "יצאתי מבית הספר מול בית הספר יש את סוכת האבלים של מישו מהמשפחה זה ממש על הגדר של הבית ספר" (הדגשה הוספה - י"ע). כשלעצמי, איני סבור כי את המילים יצאתי מבית הספר, יש לפרש בהכרח כמצביעות על מיקומה בעת האירוע, אלא שהאירוע התרחש כאשר יצאה מבית הספר.

בסרטון מיום האירוע, שלקוח מתוך מצלמת גוף של השוטרת, ציינה הקטינה כי ראתה את האירוע כאשר חזרה מבית הספר וכי "אני הייתי למטה".

כשבועיים לאחר מכן, בחקירתה מיום 8.12.2021, הוצג בפני הקטינה סרטון מהאירוע, ובתשובה לשאלה אם היא מזהה את עצמה בסרטון, השיבה בשלילה בצינה כי "אני עומדת איפה שהמצלמה לא מצלמת".

בשחזור שנערך לקטינה ביום 10.12.2021, היא ציינה כי עמדה מאחורי גדר בית הספר. לטענת ההגנה, מגרסתה המוקדמת ניתן היה להבין כי עמדה בתוך שטח בית הספר.

בחקירה קצרצרה נוספת מיום 14.12.2021, הוצג לקטינה סרטון ממצלמת בית הספר, שבו לא רואים אותה עומדת ליד הגדר, ואז ציינה כי עמדה מאחורי השער בתוך החצר "אני עומדת פה מאחורי הקרוואן אבל טיפל רחוק קצת מהקרוואן. לא רואים אותי פה במצלמה כי הקרוואן מסתיר".

5. בית משפט קמא ציין בהחלטתו כי באף אחד מהסרטונים לא נצפתה הקטינה עומדת ליד הגדר, או בסמוך לו או בסמוך לקרוואן, ובכך ראה כרסום מסוים בגרסה שנמסרה על ידה ביחס לתיאורה את האירוע.

כשלעצמי, איני רואה בעדותה של הקטינה סתירות מהותיות. הקטינה נחקרה כשעתיים לאחר האירוע, כאשר אביה הובהל זמן קצר לפני כן לבית החולים כאשר שבירה נעוצה בגבו. איני סבור כי מאן דהו הספיק "לתדרך" את הקטינה ודומה שאין חולק כי הקטינה הייתה באזור סוכת האבלים בעת האירוע. השאלה היכן במדויק עמדה הקטינה היא עניין להליך העיקרי. כאמור, העורר אינו זר לקטינה והיא מכירה אותו כאחד מבני דודיה, גם אם מדובר במשפחה גדולה. כך, כאשר נשאלה כיצד מצליחה לזהות את אדם, תייה וסמי בסרטון, השיבה כי "זה דודים שלי משפחה שלי אני מכירה אותם מתמיד אני מזהה את הגוף שלהם". הקטינה הייתה עקבית בעדותה כי היה זה העורר שלפת את אביה מאחור, ובעימות ביניהם, היא חוזרת בפניו על כך שראתה אותו, ובתשובה לכך אומר העורר כי היא משקרת מאחר ש"אין בנות בסוכת אבלים" וכי היה בקריית מלאכי באותה עת.

מכל מקום, אני נכון לקבל את מסקנתו של בית משפט קמא כי לפנינו כרסום ראיתי, אך לא עד כדי ביטול המעצר בפיקוח אלקטרוני.

6. עדותה של הקטינה אינה עומדת לבדה, והיא נתמכת בהודעתו של אביה, שנדקרה בגבו, הגם שגם לגבי עדות זו קיימת בעייתיות. כך, בהודעתו שנגבתה למחרת האירוע, מסר אחמד כי היה זה אדם שהכה אותו בגבו עם גזע עץ גדול וכי אחיו תיהא הוא שדקר אותו בגבו, וכן הזכיר את הימצאותו של סמי, מבלי שהזכיר כי העורר היה נוכח כמי שלפת אותו מאחור. גם בהודעתו מיום 1.12.2021 של מחמד דהאבשה, אביו של מוסטפא, הוא מספר כי "באו הבנים של אחי סלמאן - אדם, אמיר וסמי ובא איתם תיהא אחי [...] אדם היה עם מקל ואמיר רצים אחרי מוסטפא". לכאורה יש בכך כדי לחזק טענת העורר כי ייתכן שחלה טעות בזיהוי, והקטינה החליפה בשגגה את העורר עם אחיו אמיר, בעוד שהעורר לא נזכר כלל בהודעתו של מחמד דהאבשה.

מנגד, בהודעתו של אחמד, שנגבתה ביום 1.12.2021 הוא ציין כי התקשרו אליו להודיע על ההלוויה שעה שעבד במפעל ברהט. הוא הגיע לביתו ויצא משם להלוויה ואז התקשר אליו אחיו מוחמד ואמר לו שתייה "מלכלך" עליו ליד בית הקברות וכי נמצאים אתו אדם, סמי, אמיר, הבנים של אחיו סלמאן, שגם כן נמצאים במקום. ובהמשך, הוא אומר ש"אדם, אמיר, סקר, סמי ממשפחת דהאבשה ראו אותי יושב עם משפחת אלבבחסה והם לא אוהבים את זה כי היה להם בלאגן ועשו סולחה". מההודעה עולה כי גם אמיר וגם סקר, שני התאומים הזחים היו במקום. אחמד נשאל מה אמיר עשה ומשיב כי ראה את אמיר רודף עם האחרים אחרי מוסטפא, והוא נשאל מה סקר עשה והשיב כי ראה אותו רודף עם השאר אחרי מוסטפא. דהיינו, אחמד הבחין היטב בין העורר לבין אמיר. גם בעימות שנערך בין אחמד לבין העורר ביום 2.12.2021, ציין אחמד כי במועד האירוע ראה אותו רודף אחרי מוסטפא. בכך יש, מחד גיסא, אינדיקציה לכך שהעורר היה במקום, ומאידך גיסא, אחמד לא ציין בעימות כי העורר הוא שלפת אותו מאחור בעת האירוע. בנוסף, העובדה שאחמד מסר את הדברים רק שבוע לאחר האירוע, מחלישה במידת מה את עדותו, מה עוד שבהודעה נוספת שמסר ביום 13.12.2021 ציין כי אחרי שהכו אותו בראש "נפלתי כבר דקור לא שמתי לב לכלום" וכי "אמרו לי שבזמן שאדם הרביץ לי תיהא דקר אותי".

אני נכון אפוא לראות חולשת-מה בעדותו של אחמד, אך בוודאי שאין בכך כדי לכרסם לחלוטין בעדות, מה עוד שאחמד הבדיל כאמור בין העורר לבין אחיו אמיר.

7. העורר טען כי בעת האירוע עבד כשומר באתר בנייה בקריית מלאכי; כי שמו של "בעל הבית" שלו הוא אמיר; כי אינו זוכר את מספר הטלפון של בעל הבית; כי לא קיבל תלוש שכר אלא עבד "בשחור" ובמזומן; כי אינו זוכר באיזה רכב הוא נוסע לעבודה ("מהמשפחה לא זוכר"); ובתשובה לשאלה מי ראה אותו עובד בשמירה השיב "פועלים שהיו בשטח אני לא זוכר מי [...] אני לא זוכר מה אני יעשה יש הרבה אתרים שאני עובד בהם". על סמך נתונים כה מעורפלים לגבי מקום עבודתו בקריית מלאכי, ומאחר שגם לשיטתו של העורר הוא אינו יודע מי יכול לאשר כי היה נוכח שם בעת האירוע, לא ייפלא שהמשטרה התקשתה לברר את טענת האליבי של העורר וספק אם היה טעם להוליך אותו לקריית מלאכי על מנת שיציביע על האתר בו עבד לטענתו בעת האירוע. אף לא למותר לציין כי בהודעתו מיום 1.12.2021 של מחמד, אביו של מוסטפא, הוא מציין כי לאחר האירוע כולם ברחו אחר כך "לשמורות שלה [צ"ל לשמירות שלהם - י"ע] בקרית מלאכי אני לא יודע מיקום מדוייק [...] תמיד הם בורחים לשם".

מאחר שלשיטת העורר, הטלפון של אחיינו חסן לא היה ברשותו בעת האירוע והוא קיבל אותו לרשותו אך יומיים

לפני מעצרו ביום 30.11.2021, ממילא אין באיכון הטלפון בעת האירוע כדי לחזק או להחליש את עוצמת הראיות. אולם, ככל שאיננו מקבלים את גרסתו של העורר לגבי המועד בו קיבל את הטלפון מאחיינו, הרי שאיכון הטלפון בשעה 10:52 באזור התעשייה ליד תחנת הדלק להבים, עשוי דווקא לתמוך בראיות כנגד העורר. בהקשר זה של הטלפון, אציין כי אשתו של העורר אמרה בהודעתה מיום 10.12.2021 כי התקשרה לעורר לטלפון שאינה זוכרת את מספרו "אבל זה מספר חדש שקנה אחרי שעצרו אותו איפה שהוא עובד שם ולקחו לו את הטלפון", מה שאינו מתיישב עם טענת העורר כי קיבל את הטלפון מאחיינו חסן. אשתו של העורר אף ציינה כי אינה מכירה את חסן והשיבה בשלילה לשאלה אם דיברה עם העורר בטלפון השייך לבחור בשם חסן.

לכך יש להוסיף כי בחקירותיו במשטרה, העורר היתמם כי נודע לו על ההלוויה ועל האירוע רק שלושה-ארבעה ימים לאחר מכן, בעוד שמעדותה של אשתו עולה כי שוחחה אתו באותו יום. העורר נחקר ביום מעצרו ה-30.11.2021, וכשהציגו לו את תמונותיהם של אדם ותייה טען שלא מזהה אותם, וכשהציגו לו את התמונה של אחיו אחמד, השיב "אני לא מזהה טוב יש לי אח בשם אחמד אבל אני לא זיהיתי". ובקיצור, ניכר היה כי העורר אינו מעוניין לשתף פעולה בחקירתו.

8. סוף דבר, שגם אם ניתן להצביע על כרסום ראייתי, הרי שבית משפט קמא איזן נכוחה בין עוצמת הראיות לבין המסוכנות המיוחסת לעורר, בכך שהורה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. בהקשר זה לא למותר לציין את עברו הפלילי של העורר, הכולל 16 הרשעות קודמות במגוון של עבירות רכוש, אלימות, והפרת הוראה חוקית, בגין אף הושתו עליו בעבר עונשי מאסר בפועל של 86 חודשים במצטבר.

9. לפני סיום אציין כי מהחומר עולה תמונה של איומים ולחצים כלפי משפחתו של אחמד. בהודעתו מיום 1.12.2021, מספר אחמד כי אחים אחרים שלו ניסו לחטוף את בתו הקטינה כדי "להוריד" אותה מהתלונה. בהודעתו הקצרצרה מיום 14.12.2021 מספר אחמד כי הקטינה נמצאת בלחץ והוא הרחיק אותה אל סבתה בפזורה "שתתרחק מהבלאגן פה", ובהודעתו מיום 13.12.2021 סיפר כי מאיימים עליהם וכי בתו הקטינה בוכה מהלחץ כל פעם שנקראת למסור עדות במשטרה. גם הקטינה, בהודעתה מיום 13.12.2021 ציינה כי מאז התלונה ובגלל הדקירות המשפחה מאיימת עליהם. הקטינה אף ציינה כי היא חוששת לחזור למקום כי "זה יעשה בלאגן במשפחה אחר כך". מכאן, שקיים חשש של ממש לשיבוש הליכי משפט.

10. סוף דבר שהערר נדחה.

ניתנה היום, ט"ז בשבט התשפ"ב (18.1.2022).

ש ו פ ט